రెండవ ప్రకరణం

షహాదతైన్ (సాక్ష్యవచనాల) అర్థం : వాటి విషయంలో జరిగే పొరపాట్లు, వాటికి సంబంధించిన మౌలికాంశాలు, షరతులు, దోషాలు

మొదటిది : షహాదతైన్ అర్థం

(1) لا إله إلا الله **లా ఇలాహ ఇల్లల్లాహ్** గురించి సాక్ష్యమివ్వటం అంటే అర్థం – అల్లాహ్ తప్ప మరో ఆరాధ్య దైవం లేదని అంగీకరించటం, దానికి కట్టుబడి ఉండటం, అది కోరే వాటిని నెరవేర్చటం. ఎందుకంటే لا إله **లా ఇలాహ** ద్వారా అల్లాహ్ తప్ప వేరొకరు దాస్యానికి అర్హులన్న విషయం త్రోసిపుచ్చబడుతుంది – అతనెవరయినా సరే! إلا الله **ఇల్లల్లాహ్** ద్వారా దాస్యానికి, ఆరాధనకు అర్హుడు కేవలం అల్లాహ్‌యేనన్న విషయం రూఢీ అవతుంది. క్లుప్తంగా చెప్పాలంటే ఈ కలిమా (వచనానికి) అర్థం لا معبود بحق إلا الله **అల్లాహ్ తప్ప నిజ ఆరాధ్యుడు ఎవడూ లేడు** అని వస్తుంది. **'లా'** (లేడు, లేనేలేడు) అనే దానిని శిరసావహించటంతో పాటు"بحق" **'నిజ'** ఆరాధ్యుడు అనే విషయాన్ని కూడా నొక్కి వక్కాణించటం, ధృవీకరించటం అవశ్యం. లేకుంటే లోకంలో అల్లాహ్ తప్ప ఎందరో దైవాలు ఉన్నారన్న భావం స్ఫురిస్తుంది. వారిని (వాటిని) పూజించటం అల్లాహ్‌ను పూజించటం క్రిందికే వస్తుంది అనే దానికి ద్వారం తెరచుకుంటుంది. ఇదే అన్నిటికన్నా పెద్ద అధర్మం, అసత్యం. ఇది వహ్‌దతుల్ వుజూద్ **(అన్నిటిలో దేవుడున్నాడు అని)** ఒప్పుకునే వారి నమ్మకం. భూమండలంపై ఉన్న అతి పెద్ద అవిశ్వాస పోకడ ఇదే.

ఈ ఏకత్వపు వచనానికి అనేక అధర్మ వ్యాఖ్యానాలు చేయబడ్డాయి. వాటిలో కొన్ని ఇవి :

(అ) **అల్లాహ్ తప్ప మరో దేవుడు లేడు** అనేది ఒక అర్థం. ఈ అర్థం ఒక మిథ్య. ఎందుకంటే దీనికి అర్థం – ప్రతి ఆరాధ్య దేవుడు – అతను సత్యమైనా, అసత్యమైనా – అతనే అల్లాహ్ అని వస్తుంది.

(ఆ) **అల్లాహ్ తప్ప మరో సృష్టికర్త లేడు** అనేది ఒకటి. ఇది ఈ కలిమాలో ఒక భాగమేగాని సంపూర్ణ భావం కాదు. ఎందుకంటే దీని ద్వారా 'తౌహీదె రుబూబియత్' మాత్రమే రుజువవుతుంది. దీంతో కలిమా అసలు ఉద్దేశ్యం నెరవేరదు. ఈ ఏకత్వాన్ని ముష్రిక్కులు సయితం ఒప్పుకుంటారు.

(ఇ) **అల్లాహ్ తప్ప వేరొక పాలకుడు ఎవడూ లేడు** అనేది ఇంకొక అర్థం. ఇది కూడా పాక్షికమైన భావమే. దీనివల్ల అసలు ధ్యేయం నెరవేరదు. కాబట్టి ఇది సరిపోదు. ఎందుకంటే ఏ వ్యక్తి అయినా అల్లాహ్‌ను కేవలం ఒక్క సార్వభౌమాధికారంలో మాత్రమే అద్వితీయుడుగా ఖరారుచేసి, మిగిలిన వ్యవహారాలన్నింటిలో అల్లాహ్‌ను

గాకుండా వేరితరులను మొరపెట్టుకుంటే లేదా ఇందు నిమిత్తం వేరితర ఆరాధనా విధానాన్ని కల్పించుకుంటే అతను 'ఏకేశ్వరోపాసి' అనిపించుకోడు.

కాబట్టి పైన పేర్కొనబడిన మూడు రకాల వ్యాఖ్యానాలు కూడా అధర్మమైనవి లేదా లోపభూయిష్టమైనవి. కొన్ని పుస్తకాలలో ఇలాంటి కల్పిత విషయాలు కానవస్తూ ఉంటాయి. అందుకే దీని గురించి మేము సావధానపరుస్తున్నాము.

తొలికాలపు సజ్జనుల, అగ్రశ్రేణి పరిశోధకుల దృష్టిలో ఈ కలిమాకు సరైన అర్థం ఇది : "అల్లాహ్ తప్ప నిజ ఆరాధ్యుడు ఎవడూ లేడు."

(2) محمد رسول الله **ముహమ్మదుర్రసూలుల్లాహ్** గురించి సాక్ష్యమివ్వటం అంటే అర్థం ఇది : ముహమ్మద్ (ﷺ) అల్లాహ్ దాసులనీ, ఆయన తరఫున సమస్త మానవాళి కొరకు పంపబడిన సందేశహరులని మనసా వాచా అంగీకరించటం. దాంతోపాటు ఈ కలిమా (సాక్ష్య వచనం) వాంఛించే వాటిని నెరవేర్చాలి. మహనీయ ముహమ్మద్ (ﷺ) ఆదేశించిన వాటిని శిరసావహించాలి. ఆయన (స)కు విధేయత చూపాలి. ఆయన అందజేసిన విషయాన్ని సత్యమని ఒప్పుకోవాలి. ఆయన (ﷺ) వారించిన విషయాలకు దూరంగా ఉండాలి. ఆయన (ﷺ) తెచ్చిన షరీయత్ కనుగుణంగా అల్లాహ్‌ను ఆరాధించాలి.

రెండవది : సాక్ష్యవచనాలలోని మౌలికాంశాలు :

(అ) లా ఇలాహ ఇల్లల్లాహ్లో రెండు ప్రధానాంశాలున్నాయి.

ఒకటి : నకారాత్మకమైనది (Negative) , రెండవది : సకారాత్మకమైనది (Positive)

మొదటి అంశం నకారాత్మకమైనది : లా ఇలాహ : ఇది షిర్క్‌కు సంబంధించిన అన్ని రకాలను మిథ్యగా, అసత్యంగా ఖరారు చేస్తుంది. అల్లాహ్ తప్ప పూజించబడే అన్ని వస్తువులనూ త్రోసిపుచ్చటం అవశ్యమని చెబుతోంది.

రెండవ అంశం సకారాత్మకమైనది : ఇల్లల్లాహ్ : ఆరాధనలకు, దాస్యానికి అర్హుడు ఒక్కడైన అల్లాహ్ మాత్రమేనని ఇది రుజువు చేస్తుంది. దీని ప్రకారం ఆచరించటం తప్పనిసరి అని ఖరారు చేస్తుంది.

ఈ రెండు ప్రధానాంశాల భావం దివ్య ఖుర్‌ఆన్‌లోని ఎన్నో సూక్తులలో అభివ్యక్త మవుతోంది. ఉదాహరణకు అల్లాహ్ ఇలా సెలవిచ్చాడు :

﴿فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى﴾ (البقرة:٢٥٦)

"కనుక ఎవరయితే అల్లాహ్ తప్ప వేరితర ఆరాధ్యులను (తాగూత్‌ను) తిరస్కరించి అల్లాహ్‌ను మాత్రమే విశ్వసిస్తారో వారు దృఢమయిన కడియాన్ని పట్టుకున్నారు." (అల్ బఖర : 256)

https://teluguislam.net

(فَمَن يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ) **'ఫమన్ య్యక్ఫుర్ బిత్తాగూత్'** (ఎవరయితే తాగూత్‌ని తిరస్కరించారో) అనే వాక్యం (لا إلٰه) **'లా ఇలాహ'** అనే మొదటి అంశం క్రిందికి వస్తుంది. (وَيُؤْمِن بِاللّٰه) **'వ యూమిన్ బిల్లాహి'** (అల్లాహ్‌ను మాత్రమే విశ్వసిస్తారో) అనేది **'ఇల్లల్లాహ్'** అనే రెండవ అంశానికి సరిపోతుంది.

ఇదేవిధంగా దైవప్రవక్త ఇబ్రాహీమ్ (عليه السلام) తన తండ్రితో, తన జాతి వారితో ఏమన్నారో చూడండి –

﴿إِنَّنِي بَرَاءٌ مِّمَّا تَعْبُدُونَ ☆ إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي﴾ (الزخرف:٢٦،٢٧)

"మీరు పూజించేవాటితో నేను తెగత్రెంపులు చేసుకుంటున్నాను – నన్ను సృష్టించిన వానితో (అల్లాహ్‌తో) తప్ప!"

(అజ్ జుఖ్రుఫ్ : 26, 27)

إِنَّنِي بَرَاءٌ **'నేను తెగత్రెంపులు చేసుకుంటున్నాను'** అనే వాక్యంలో నకారాత్మక (Negative) భావం ఇమిడి ఉండగా, ﴿إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي﴾ **'నన్ను సృష్టించిన వానితో (అల్లాహ్‌తో) తప్ప!'** అన్న మాటలో సకారాత్మకత (Positive) వ్యక్తమవుతోంది.

(ఆ) محمد رسول الله **ముహమ్మదుర్రసూలుల్లాహ్** అని సాక్ష్యమివ్వటంలోని ప్రధానాంశాలు రెండు. వాటిలో ఆయన (صلى الله عليه وسلم) దేవుని దాసుడు అనేది ఒకటి, దేవుని సందేశహరుడు అనేది రెండవది. ఈ రెండు ప్రధానాంశాలు దైవప్రవక్త (صلى الله عليه وسلم) యెడల మనకు గల విశ్వాసాన్ని సమతూకంలో ఉంచుతాయి. హెచ్చుతగ్గుల నుండి, అతివాదం నుండి మనల్ని కాపాడుతాయి. నిశ్చయంగా ఆయన (صلى الله عليه وسلم) దైవదాసుడు, దైవప్రవక్త. ఈ రెండు సద్గుణాల రీత్యా ఆయన మానవులందరిలోకీ సర్వశ్రేష్ఠులు. ఇక్కడ 'దాసుడు' అంటే భావం వినయ వినమ్రతలతో దైవారాధన, దైవదాస్యం చేసే భక్తుడన్నమాట. అంటే ఆయన (صلى الله عليه وسلم) మానవమాత్రులు. మనుషులంతా సృష్టించబడినట్లే ఆయన (స) కూడా సృష్టించబడ్డారు. ఇతర మానవులకు ఎదురయ్యే సమస్యలే ఆయన (صلى الله عليه وسلم)కూ ఎదురయ్యేవి. ఉదాహరణకు దివ్య ఖుర్‌ఆన్‌లో ఈ విధంగా సెలవీయబడింది –

﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ﴾ (الكهف:١١٠)

(ఓ ప్రవక్తా!) వారికి ఇలా చెప్పు: "నేనూ మీ లాంటి మానవ మాత్రుణ్ణే." (అల్ కహ్ఫ్ : 110)

ఒక దాసునిగా ఆయన (సఅసం) తన కర్తవ్యాన్ని పూర్తిగా నిర్వర్తించారు. అల్లాహ్ 'దాసుడు' (అబ్ద్) అనే పదం ద్వారా ఆయన్ని అల్లాహ్ ఇలా సంబోధించాడు :

﴿أَلَيْسَ اللّٰهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ﴾ (الزمر:٣٦)

"ఏమిటి, తన దాసునికి అల్లాహ్ సరిపోడా?" (అజ్ జుమర్ : 36)

https://teluguislam.net

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنزَلَ عَلَىٰ عَبْدِهِ الْكِتَابَ﴾ (الكهف:۱)

"తన దాసునిపై ఈ (ఖుర్ఆన్) గ్రంథాన్ని అవతరింపజేసిన అల్లాహ్‌కే సకల ప్రశంసలు శోభిస్తాయి." (అల్ కహ్ఫ్ : 1)

﴿سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَىٰ بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى﴾ (الاسراء:۱)

"తన దాసుణ్ణి రాత్రికి రాత్రే మస్జిదె హరామ్ నుండి మస్జిదె అక్సాకు తీసుకుపోయిన అల్లాహ్ పరిశుద్ధుడు." (అల్ ఇస్రా : 1)

దైవప్రవక్త లేక దైవ సందేశహరుడు : అంటే ఆయన (ﷺ) అల్లాహ్ తరపున శుభవార్తను వినిపించేవానిగా, హెచ్చరించేవానిగా చేసి సమస్త మానవాళి వైపు పంపబడ్డారు.

ఆయన (ﷺ) గురించి ఈ రెండు విషయాల సాక్ష్యం ఇచ్చిన వారు (హెచ్చు తగ్గులనే) రెండు అతివాదాల నుండి సురక్షితంగా ఉంటారు. ఎందుకంటే ముహమ్మద్ ప్రవక్త (సఅసం) అనుయాయులమని చెప్పుకునే వారిలో చాలామంది ఆయన (ﷺ) విషయంలో అతిశయిల్లుతూ ఉంటారు. ఈ అతివాదం ఎంతవరకు వెళ్ళిందంటే ఆయన్ని (స) 'దాస్య' స్థానం నుండి ఏకంగా 'ఆరాధ్య దైవం' స్థానానికి ఎత్తేశారు. అల్లాహ్‌ను వదలిపెట్టి ఆయన్ని (ﷺ) విన్నవించుకోవటం మొదలెట్టారు. కేవలం అల్లాహ్ అదుపాజ్ఞలలో మాత్రమే ఉండే వస్తువులను ప్రవక్త (ﷺ) వద్ద అర్థించసాగారు. ఉదాహరణకు : తమ అవసరాలు తీర్చమని, తమ కష్టాలు దూరం చేయాలని అర్థించటం.

మరి కొంతమంది ఆయన (ﷺ) దైవదౌత్యాన్ని నిరాకరించారు. అంగీకరించినా పాక్షికంగా అంగీకరించారు. ఆయన విధానాన్ని అనుసరించే విషయంలో వెలితి చూపారు. ఆయన (ﷺ) తెచ్చిన షరీయత్‌లో విభేదించారు. ఆయన ప్రవచనాలకు, ఆదేశాలకు పెడర్థాలు తీశారు.

మూడవది : షహాదతైన్ షరతులు

'లా ఇలాహ ఇల్లల్లాహ్' గురించిన సాక్ష్యం ఏడు షరతులతో ముడిపడి ఉంది. ఆ ఏడు షరతులకు కట్టుబడనంత వరకూ దీనికి సంబంధించిన 'అంగీకారం' వల్ల ఎలాంటి ప్రయోజనముండదు. అవి క్లుప్తంగా క్రింద పొందుపరచబడ్డాయి –

మొదటి షరతు : జ్ఞానం. ఈ జ్ఞానం అజ్ఞానానికి విరుద్ధంగా ఉండాలి.

రెండవ షరతు : నమ్మకం. ఇది సందిగ్ధానికి, అనుమానానికి తావులేనిదిగా ఉండాలి.

మూడవ షరతు : స్వీకృతి. అది నిరాకరణకు, ధిక్కారానికి పూర్తి వ్యతిరేకంగా ఉండాలి.

నాల్గవ షరతు : విధేయతా భావం. అది అవిధేయతకు తావు లేనిదై ఉండాలి.

ఐదవ షరతు : చిత్తశుద్ధి, నిష్కల్మషమైన భావన – ఇందులో ఎలాంటి కల్మషానికి, కల్తీకి తావు ఉండకూడదు.

ఆరవ షరతు : సత్యం. అందులో ఎలాంటి అసత్యానికి, ద్వంద్వ వైఖరికి ఆస్కారం ఉండరాదు.

ఏడవ షరతు : ప్రేమ. అందులో ఎలాంటి కల్లాకపటం ఉండరాదు. ఇంకా అది ద్వేషానికి, వైర వైఖరికి విరుద్ధంగా ఉండాలి.

ఆ ఏడు షరతుల తప్సీళ్ళు ఇవి :

మొదటి షరతు - జ్ఞానం :

అంటే ఈ 'కలిమా' ఏమేమి కోరుతుందో తెలిసి ఉండాలి. అది వేటిని నిరాకరిస్తుందో, వేటిని అంగీకరిస్తుందో కూడా తెలిసి ఉండాలి. ఈ జ్ఞానం ద్వారా అజ్ఞానం పటాపంచలవ్వాలి. అల్లాహ్ ఇలా సెలవిచ్చాడు :

﴿إِلَّا مَن شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ (الزخرف:٨٦)

"అయితే సత్యం గురించి సాక్ష్యమిచ్చి, దానికి సంబంధించిన జ్ఞాన మున్న వారు మాత్రం (సిఫారసుకు అర్హులు)." (అజ్ జుఖ్రుఫ్:86)

అంటే لا إله إلا الله **లా ఇలాహ ఇల్లల్లాహ్** గురించి సాక్ష్యమివ్వాలి. ఏ విషయం గురించి వారు తమ నోటితో అంగీకరిస్తున్నారో, అదేమిటో వారి ఆంతర్యానికి తెలిసి ఉండాలి. నోటితో ఏం ఖరారు చేస్తున్నారో అది అంతరంగానికి తెలీకపోతే, అట్టి కలిమావల్ల వారికి ఒరిగేదేమీ ఉండదు. ఎందుకంటే నోటితో చెప్పే విషయంపై అంతరాత్మకు నమ్మకం ఉండదు.

రెండవ షరతు - నమ్మకం

ఇక్కడ 'నమ్మకం' అంటే అర్థం ఒక విషయాన్ని అంగీకరించే వ్యక్తికి ఆ విషయం యొక్క అర్థంపై, దానికి సంబంధించిన ఆధారాలపై పూర్తి విశ్వాసం ఉండాలి. ఎలాంటి సంశయం, తటపటాయింపు ఉండకూడదు. ఉంటే దానివల్ల లాభం ఏమీ ఉండదు. ఈ నేపథ్యంలో అల్లాహ్ ఏమంటున్నాడో చూడండి :

﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا﴾ (الحجرات:١٥)

"నిశ్చయంగా ఎవరయితే అల్లాహ్‌ను, ఆయన ప్రవక్తను (దృఢంగా) విశ్వసించి, తరువాత ఎలాంటి సందేహానికి తావీయకుండా ఉంటారో ...." (అల్ హుజురాత్ : 15)

ఒకవేళ ఎవరయినా సందేహానికి, సందిగ్ధానికి తావిస్తే అలాంటివారు కపట విశ్వాసులవుతారు. మహనీయ ముహమ్మద్ (ﷺ) ఇలా ప్రవచించారు :

"مَنْ لَقِيتَ وَرَاءَ هٰذَا الْحَائِطِ يَشْهَدُ أَنْ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ مُسْتَيْقِنًا قَلْبُهُ فَبَشِّرْهُ بِالْجَنَّةِ" (بخاری)

"ఈ గోడ వెనుక ఎవరిని కలుసుకున్నా - అతను గనక హృదయపూర్వకంగా లా ఇలాహ ఇల్లల్లాహ్ అని సాక్ష్యమిస్తే అతనికి స్వర్గ శుభవార్తను వినిపించండి." (సహీహ్ బుఖారీ)

కనుక హృదయపూర్వకమైన 'నమ్మకం' లేనివాడు స్వర్గ ప్రవేశానికి అర్హుడు కాడు.

మూడవ షరతు - స్వీకృతి (ఆమోదం)

ఈ కలిమాను అంగీకరించిన వ్యక్తి, కలిమా కోరేవాటిని కూడా అంగీకరించాలి. అంటే ఒక్కడయిన అల్లాహ్‌ను మాత్రమే ఆరాధించాలి. అల్లాహ్ తప్ప వేరితరుల దాస్యాన్ని విడనాడాలి. ఒకవేళ ఎవరయినా లాంఛనప్రాయంగా నోటితో ఈ కలిమాను ఆమోదించి, అది వాంఛించే నియమ నిబంధనలకు కట్టుబడి ఉండకపోతే, అలాంటివారు లెక్కలోనికే రారు. అలాంటివారి గురించి అల్లాహ్ ఇలా అంటున్నాడు :

﴿إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ يَسْتَكْبِرُونَ ☆ وَيَقُولُونَ أَئِنَّا لَتَارِكُوا آلِهَتِنَا لِشَاعِرٍ مَّجْنُونٍ﴾ (الصافات: ٣٥، ٣٦)

"అల్లాహ్ తప్ప మరో ఆరాధ్య దేవుడు లేడని వారితో అన్నప్పుడు వారు అహంకారంతో విర్రవీగేవారు. పిచ్చిపట్టిన ఒక కవి చెప్పినంత మాత్రాన మేము మా పూజ్య దైవాలను వదులుకోవాలా?" అనేవారు. (అస్ సాఫ్ఫాత్ : 35, 36)

నేటి సమాధి పూజారుల పరిస్థితీ ఇంతే. వారు لا إله الا الله **"లా ఇలాహ ఇల్లల్లాహ్"** అని అంగీకరించటానికైతే అంగీకరించారు. కాని సమాధి పూజను మాత్రం మానుకోవటం లేదు. ఆ విధంగా వారు لا إله الا الله **"లా ఇలాహ ఇల్లల్లాహ్"** అని నోటితో పలికినప్పటికీ, దాని అర్థాన్ని మాత్రం ఒప్పుకోవటం లేదు.

నాల్గవ షరతు - విధేయత :

ఈ కలిమా (సద్వచనం) వేటికి ఆజ్ఞాబద్ధమై ఉండాలని, విధేయత చూపాలని అంటున్నదో వాటికి బద్ధమై ఉండాలి. అల్లాహ్ ఇలా సెలవిచ్చాడు :

﴿وَمَنْ يُسْلِمْ وَجْهَهُ إِلَى اللّٰهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقٰى﴾ (لقمان: ٢٢)

"ఎవరయితే సద్వర్తనుడై ఉండి, తనను తాను అల్లాహ్‌కు సమర్పించుకుంటాడో, అతను నిశ్చయంగా గట్టి కడియాన్ని పట్టుకున్నాడు." (లుఖ్మాన్ : 22)

గట్టి కడియం లేక గట్టి ఆధారం "الْعُرْوَةِ الْوُثْقٰى" **(ఉర్వతిల్ ఉస్ఖా)** అంటే భావం لا إله الا الله **లా ఇలాహ ఇల్లల్లాహ్** అనే. "يُسْلِمْ وَجْهَهُ" **యుస్లిమ్ వజ్‌హహు**

అంటే నిష్కల్మషమైన హృదయంతో దేవుని ముందు ఆత్మ సమర్పణకు సంసిద్ధమవటం అన్నమాట!

ఐదవ షరతు - సచ్ఛీలత

ఇక్కడ సచ్ఛీలత అంటే భావం మనస్ఫూర్తిగా కలిమాను స్వీకరించటం. ఒకవేళ అతను గనక నోటితో కలిమాను అంగీకరించి మనసులో దానిని సద్వచనంగా భావించకపోతే అతను కేవలం పలికి బొంకుతున్నాడన్నమాట! ఇది కాపట్యానికి, వంచనకు ఆనవాలు. అల్లాహ్ ఇలా సెలవిచ్చాడు :

﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُم بِمُؤْمِنِينَ ☆ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ☆ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ﴾ (البقرة:٨-١٠)

"మేము అల్లాహ్ పట్ల, అంతిమ దినం పట్ల విశ్వాసం కలిగి ఉన్నామ"ని జనులలో కొందరంటున్నారు. కాని యదార్థానికి వారు విశ్వసించినవారు కారు. వారు అల్లాహ్‌ను, విశ్వాసులను మోసపుచ్చుతున్నారు. అయితే వాస్తవానికి వారు స్వయంగా – తమను తామే మోసపుచ్చుకుంటున్నారు. కాని ఈ విషయాన్ని వారు గ్రహించటం లేదు. వారి హృదయాలలో రోగం ఉంది. ఆ రోగాన్ని అల్లాహ్ మరింతగా పెంచాడు. వారు చెప్పే అబద్ధం కారణంగా వారి కొరకు వ్యధాభరితమయిన శిక్ష ఉంది." (అల్ బఖర : 8 – 10)

ఆరవ షరతు - చిత్తశుద్ధి :

చిత్తశుద్ధి (ఇఖ్లాస్) అంటే అర్థం మనిషి తన ఆచరణను అన్ని రకాల షిర్క్ నుండి, కల్తీల నుండి స్వచ్ఛంగా, నికార్సుగా ఉంచటం. సూటిగా చెప్పాలంటే అతను పలికే 'కలిమా' (సద్వచనం) ద్వారా ఎలాంటి ప్రాపంచిక స్వప్రయోజనాలను ఆశించరాదు. ప్రదర్శనాబుద్ధికి తావీయరాదు. ఎందుకంటే ఉత్బాన్ (رضي الله عنه) ఉల్లేఖించిన ప్రామాణిక హదీసులో మహనీయ ముహమ్మద్ (صلى الله عليه وسلم) ఇలా ప్రవచించారు :

''فَإِنَّ اللَّهَ حَرَّمَ عَلَى النَّارِ مَنْ قَالَ: لَا إِلٰهَ إِلَّا اللَّهُ، يَبْغِي بِذَالِكَ وَجْهَ اللَّهِ'' (بخاری ومسلم)

"ఏ వ్యక్తి అల్లాహ్ ప్రసన్నత కోసం 'లా ఇలాహ ఇల్లల్లాహ్' పలుకుతాడో, అతనిపై అల్లాహ్ నరకాగ్నిని నిషేధిస్తాడు." (బుఖారీ, ముస్లిం)

ఏడవ షరతు - ప్రేమ

అంటే ఈ కలిమాను, ఈ కలిమా వాంఛించే అంశాలను ప్రేమించాలి. వాటి

కనుగుణంగా ఆచరించే ఏకేశ్వరోపాసకులను అభిమానించాలి. అల్లాహ్ సెలవిచ్చాడు :

﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِن دُونِ اللَّهِ أَندَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِّلَّهِ﴾

(البقرة:١٦٥)

"అల్లాహ్‌ను కాదని ఆయనకు సహవర్తులుగా ఇతరులను నిలబెట్టి, అల్లాహ్‌ను ప్రేమించవలసిన విధంగా వారిని ప్రేమించేవారు కూడా ప్రజలలో కొందరున్నారు. అయితే విశ్వసించిన వారు అల్లాహ్‌ను అంతకంటే ప్రగాఢంగా (అధికంగా) ప్రేమిస్తారు." (అల్ బఖర:165)

కాబట్టి బోధపడేదేమిటంటే لا إله إلا الله **'లా ఇలాహ ఇల్లల్లాహ్'**ను నమ్మేవారు అల్లాహ్ పట్ల నిష్కల్మషమైన ప్రేమాభిమానం కలిగి ఉంటారు. కాగా; బహుదైవోపాసకులు అల్లాహ్‌ను, దైవేతరులను కూడా ప్రేమిస్తారు. ఇది لا إله إلا الله **'లా ఇలాహ ఇల్లల్లాహ్'**కు విరుద్ధం.

(ఆ) مُحَمَّدٌ رَّسُولُ اللَّهِ 'ముహమ్మదుర్రసూలుల్లాహ్' అని సాక్ష్యమివ్వటం : దానికి సంబంధించిన షరతులు :

దీని షరతులు ఇవి –

1. మహాప్రవక్త (ﷺ) వారి దైవదౌత్యాన్ని స్వీకరించటం, హృదయపూర్వకంగా దానిపై విశ్వాసముంచటం.
2. ఈ కలిమాను మనస్ఫూర్తిగా అంగీకరించటమే గాక, నోటితో కూడా ప్రకటించటం.
3. మహనీయ ముహమ్మద్ (ﷺ) ఆజ్ఞలను శిరసావహించటం, ఆయనను అనుసరించటం. స్పష్టంగా చెప్పాలంటే ఆయన తెచ్చిన సత్యంపై త్రికరణ శుద్ధితో ఆచరించటం, ఆయన (ﷺ) వారించిన మిథ్యకు దూరంగా ఉండటం.
4. గతానికి – భవిష్యత్కాలానికి సంబంధించి ఆయన (ﷺ) తెలియజేసిన అగోచర విషయాలను సత్యమని ధ్రువపరచటం.
5. తన ధన ప్రాణాలకంటే అధికంగా, తన తల్లిదండ్రులకంటే, సమస్త మానవుల కంటే అధికంగా ఆయన (సఅసం) యెడల ప్రేమాభిమానాలు కలిగి ఉండటం.
6. ఆయన (ﷺ) మాటకు ఇతరులందరి మాటకన్నా అగ్రస్థానం ఇవ్వటం, ఆయన విధానాన్ని అవలంబించటం.

నాల్గవది : షహాదతైన్ కోరేదేమిటి?

(అ) لا إله الا الله 'లా ఇలాహ ఇల్లల్లాహ్' సాక్ష్యం కోరేదేమిటంటే –

అల్లాహ్ తప్ప ఇతరత్రా దైవాలన్నింటి ఆరాధనను త్యజించాలి. కలిమా మొట్టమొదటి పదం لا إله **'లా ఇలాహ'** చెప్పేది ఇదే. కేవలం ఏకేశ్వరుడు, సాటిలేని వాడైన అల్లాహ్‌ను మాత్రమే ఆరాధించాలి. కలిమాలోని రెండవ పదం الا الله **'ఇల్లల్లాహ్'**

ఇచ్చే సందేశమిదే. సాధారణంగా ఈ కలిమాను అంగీకరించే వారిలో చాలామంది, అది కోరే వాటికి విరుద్ధంగా వ్యవహరిస్తూ ఉంటారు. ఏ దైవేతరుల పూజను ఖండించటం జరిగిందో దానికే పాల్పడుతూ ఉంటారు. అంటే; వారు మనుషులను, సమాధులను, మిథ్యా దైవాలను, చెట్టుపుట్టలను, రాళ్లు రప్పలను పూజిస్తూ ఉంటారు.

ఈ రకమయిన పనులు చేసేవారు ఏకేశ్వరోపాసన (తౌహీద్)నే బిద్అత్‌గా భావిస్తారు. ఏక దైవారాధన వైపు పిలిచేవారిపై తీవ్రమైన ఆక్షేపణలు లేవనెత్తుతారు. కేవలం అల్లాహ్‌ను ఆరాధించేవారిని పరిహసిస్తూ ఉంటారు. చులకనగా మాట్లాడతారు.

(ఆ) مُحَمَّدٌ رَّسُوْلُ اللّٰهِ **ముహమ్మదుర్రసూలుల్లాహ్ సాక్ష్యం కోరేది :** ప్రవక్త ముహమ్మద్ (ﷺ) ఆజ్ఞలను శిరసావహించాలి. ఆయనకు విధేయత చూపాలి. ఆయన (ﷺ) చెప్పిన విషయాలను సత్యమని ధ్రువీకరించాలి. ఆయన (ﷺ) వారించిన విషయాలను విడనాడాలి. ఆయన (ﷺ) చూపిన మార్గమే అనుసరణీయంగా నమ్మాలి. ఆయన (ﷺ) చూపిన బాట తప్ప మిగిలినవన్నింటినీ బిద్అత్‌లు (దురాచారాలు, కొత్తపుంతలు) గా భావించాలి. ఆయన (ﷺ) ప్రవచనానికే ప్రాధాన్యత ఇవ్వాలి.

ఐదవది : షహాదతైన్‌ను వృథా చేసే విషయాలు :

అంటే ఇస్లాంలో అనర్థదాయకమైన అంశాలు. షహాదతైన్ (రెండు సాక్ష్యవచనాల) ద్వారా మనిషి ఇస్లాంలో ప్రవేశిస్తాడు. మనిషి సాక్ష్య వచనాలు పలికాడంటే దాని భావం ఏమిటి? అవి కోరే అంశాలను, ఇస్లాం చిహ్నాలను అంగీకరించి, వాటికి కట్టుబడి ఉంటానని మాటిచ్చాడన్నమాట! ఒకవేళ ఎవరయినా దీనికి కట్టుబడి ఉండకపోతే, అతను వాగ్దాన భంగానికి పాల్పడ్డాడు. కట్టుబాట్లను త్రెంచివేశాడు. ఈ విధంగా ఇస్లాం విధించిన కట్టుబాట్లను త్రెంచివేసే అంశాలు ఎన్నో ఉన్నాయి. వాటిని ధర్మవేత్తలు (ఫుకహా) తమ ఫికహ్ గ్రంథాలలో "ఇస్లాం నుండి ధర్మభ్రష్టం చేసే విషయాలు" అనే పేరుతో శాశ్వతంగా ఒక అధ్యాయాన్నే ఉంచారు. అలాంటి 10 అంశాలను షేఖుల్ ఇస్లాం ముహమ్మద్ బిన్ అబ్దుల్ వహ్హాబ్ అల్ తమీమీ (رحمه الله) ప్రస్తావించారు. అవేమంటే;

1. **అల్లాహ్ ఆరాధనలో భాగస్వాముల్ని కల్పించటం.** అల్లాహ్ ఇలా సెలవిచ్చాడు:

﴿إِنَّ اللّٰهَ لَا يَغْفِرُ أَن يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذٰلِكَ لِمَن يَشَاءُ﴾ (النساء:٤٨)

"తనకు భాగస్వామిగా మరొకరిని కల్పించటాన్ని (షిర్కు చేయటాన్ని) అల్లాహ్ సుతరామూ క్షమించడు. ఇది తప్ప ఆయన తాను కోరిన వారి ఇతర పాపాలను క్షమిస్తాడు." (అన్ నిసా : 48, 116)

﴿إِنَّهُ مَن يُشْرِكْ بِاللّٰهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللّٰهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنصَارٍ﴾
(المائدة:٧٢)

https://teluguislam.net

“ఎవడు అల్లాహ్‌కు సహవర్తులుగా ఇతరులను కల్పించాడో అలాంటి వాని కోసం అల్లాహ్ స్వర్గాన్ని నిషేధించాడని తెలుసుకోండి. అతని నివాసం నరకాగ్ని. దుర్మార్గులకు సహాయపడేవాడెవడూ ఉండడు.” (అల్ మాయిదా : 72)

దైవేతరుల కోసం జంతుబలి ఇవ్వటం కూడా షిర్క్ క్రిందికే వస్తుంది. సమాధుల పేర, జిన్నాతుల పేర జంతుబలి ఇవ్వటం లాంటిదే ఇది కూడా.

2. ఎవరయితే తనకూ – అల్లాహ్‌కు మధ్య మధ్యవర్తిత్వాన్ని కల్పించి వారిని మొరపెట్టుకుంటాడో, వారి సిఫారసు కోసం కోర్తాడో, వారిపై ఆశలు పెట్టుకుంటాడో అతను ముమ్మాటికీ అవిశ్వాసి (కాఫిర్).

3. ఎవడయితే ముష్రిక్కులను అవిశ్వాసులు (కాఫిర్లు)గా పరిగణించడో, లేదా వారు అవిశ్వాసులు అనే విషయంలో సందిగ్ధానికి లోనవుతాడో, లేదా వారి మతాన్ని సరైనదిగా ఖరారు చేస్తాడో అతను కూడా అవిశ్వాసే (సత్యతిరస్కారియే).

4. ఎవరయితే మహాప్రవక్త ముహమ్మద్ (ﷺ) విధానం కన్నా వేరితరుల విధానం పరిపూర్ణమైనదని నమ్ముతారో లేదా వేరితరుల తీర్పును ఆయన (ﷺ) తీర్పుకన్నా ఉత్తమమైనదని భావిస్తారో అలాంటివారు తమ స్వీయ కల్పిత శాసనాలకు ఇస్లాం శాసనాలపై ప్రాధాన్యత ఇచ్చినట్లే లెక్ఖ. ఆ విధంగా వారు దైవప్రవక్త (ﷺ) నిర్ణయాలపై తాగూత్ (మిథ్యా దైవాల) నిర్ణయాలకు పెద్ద పీట వేశారన్నమాట!

5. ఎవరయితే మహాప్రవక్త ముహమ్మద్ (ﷺ) తెచ్చిన షరీయత్‌ను ద్వేషిస్తాడో అతను కాఫిర్ – ఒకవేళ అతను ఈ షరీయత్ ఆదేశాలను పాటించేవాడైనా సరే!

6. ఏ వ్యక్తి అయినాసరే దైవప్రవక్త (ﷺ) తెచ్చిన షరీయత్‌లోని ఏదేని విషయాన్ని పరిహసించినా లేదా అది పుణ్యప్రదం లేదా శిక్షార్హం అనే విషయాన్ని ఎద్దేవా చేసినా అతడు కాఫిర్‌గా పరిగణించబడతాడు. దీనికి ఆధారం ఇది :

﴿قُلْ أَبِاللَّهِ وَآيَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ ۞ لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُم بَعْدَ إِيمَانِكُمْ﴾

“ఏమిటి, మీరు అల్లాహ్‌తో, ఆయన సూక్తులతో, ఆయన ప్రవక్తతో పరిహాసమాడుతున్నారా? అని అడుగు. మీరింక సాకులు చెప్పకండి. మీరు విశ్వసించిన తరువాత అవిశ్వాసానికి ఒడిగట్టారు.” (అత్ తౌబా : 65, 66)

7. **చేతబడి, సర్ఫ్, ఇత్ఫ్** కూడా ఈ కోవకు చెందినవే. మనిషికి ఏదేని వస్తువు పట్ల గల మక్కువ నుండి అతని దృష్టిని మరల్చటం సర్ఫ్ అనబడుతుంది. ఉదాహరణకు: భర్తకు తన భార్యపై గల అపారమైన ప్రేమను పగ, ద్వేషంగా మార్చివేయటం.

ఇత్ఫ్ కూడా సర్ఫ్ లాగే ఒక క్షుద్రవిద్యే. దీని ప్రకారం ఒక మనిషికి ఒకానొక వస్తువు పట్ల కోరిక, ఆసక్తి ఏమాత్రం లేకపోయినప్పటికీ పైశాచిక పద్ధతుల ద్వారా అతనిలో కోర్కెను రగుల్గొల్పటం, ప్రేమను సృజించటం అన్నమాట. ఎవడయితే చేతబడి, బాణామతి లాంటి క్షుద్రవిద్యకు పాల్పడతాడో లేదా అలాంటి క్షుద్రపోకడల ద్వారా ఉపశమనం పొందుతాడో అతను కూడా అవిశ్వాసియే. దీనికి ఆధారం ఈ దైవసూక్తి.

﴿وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّىٰ يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ﴾ (البقرة:١٠٢)

"మేము ఒక పరీక్ష వంటివారం. నువ్వు మాత్రం అవిశ్వాసానికి పాల్పడకు" అని చెప్పనంతవరకూ వారు (ఇద్దరూ) ఎవరికీ ఆ విద్యను నేర్పేవారు కారు. (అల్ బఖర : 102)

8. **ముస్లిములకు వ్యతిరేకంగా ముష్రిక్కులను వెనకేసుకు రావటం :** ఈ విధంగా జరుగుతుందనే దానికి దివ్య ఖుర్ఆన్‌లోని ఈ సూక్తి నిదర్శనం :

﴿وَمَن يَتَوَلَّهُم مِّنكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ (المائدة:٥١)

"మీలో ఎవరయినాసరే వారితో చెలిమిచేస్తే అతను కూడా వారిలో ఒకడు గానే భావించబడతాడు. నిశ్చయంగా అల్లాహ్ దుర్మార్గులకు సన్మార్గం చూపడు." (అల్ మాయిద : 51)

9. కొంతమంది షరీయతె ముహమ్మదీ (ﷺ) అనుసరణకు బద్ధులు కానవసరం లేదని, వారు స్వేచ్ఛగా వ్యవహరించవచ్చునని ఉదాహరణకు : ఏ విధంగానయితే ఖిజర్, దైవప్రవక్త మూసా (عليه السلام) షరీయత్‌కు బద్ధులై ఉండలేదో – ఆ విధంగా ప్రవర్తించవచ్చునని నమ్మేవారు కూడా అవిశ్వాసులే.

ఉదాహరణకు : సూఫీలలో ఒక వర్గం వారున్నారు. వారు ఒకానొక స్థాయికి చేరుకున్న తరువాత మహాప్రవక్త ముహమ్మద్ (ﷺ) షరీయత్‌ను అనుసరించాల్సిన అవసరం లేదంటారు.

10. దైవధర్మం పట్ల విముఖతను, అనాసక్తతను చూపటం. దానిని గురించి తెలుసుకోకపోవటం. దాని ప్రకారం ఆచరించకపోవటం. దీనికి ఆధారం ఈ దైవసూక్తులు :

﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُنذِرُوا مُعْرِضُونَ﴾ (الأحقاف:٣)

"కాని అవిశ్వాసులు తాము హెచ్చరించబడే విషయం నుండి ముఖం త్రిప్పుకుంటున్నారు." (అల్ అహ్ఖాఫ్ : 3)

﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنتَقِمُونَ﴾ (السجدة:٢٢)

https://teluguislam.net

"తన ప్రభువు ఆయతుల ఆధారంగా బోధపరచినప్పటికీ వాటి నుండి ముఖం త్రిప్పుకుపోయిన వానికంటే దుర్మార్గుడెవడుంటాడు? మేము కూడా (అలాంటి) పాపాత్ములపై తప్పకుండా ప్రతీకారం తీర్చుకుంటాము." (అస్ సజ్దహ్ : 22)

షేఖ్ ముహమ్మద్ బిన్ అబ్దుల్ వహ్హాబ్ (رحمه الله) ఇలా అంటున్నారు : "ఇస్లాంను వృధా గావించే ఇలాంటి విషయాలకు ఒడిగట్టడం – అది వేళాకోళానికి జరిగినా, సీరియస్‌గా జరిగినా, భయాందోళన వల్ల జరిగినా – ఎలాంటి వ్యత్యాసం ఉండదు. ఎవరయినా బలవంతంగా అలాంటి పని చేయిస్తే అది వేరే విషయం. అది క్షంతవ్యమే. ఇలాంటి పోకడలన్నీ ప్రమాదకరమైనవి. సంక్లిష్టమైనవి. జనులు విరివిగా ఇలాంటి చేష్టలకు ఒడిగడుతున్నారు. కనుక ముస్లిములు ఇలాంటి వాటిపట్ల ఆక్షేపణను తెలియజేయాలి. నిత్యం ఇలాంటి వాటిపట్ల అతి జాగ్రత్తగా ఉండాలి. అల్లాహ్ ఆగ్రహానికి గురిచేసే విషయాల నుండి, ఆయన విధించే వ్యధాభరితమైన శిక్ష నుండి మేము శరణు వేడుకుంటున్నాము." (మజ్మూఅతుత్తౌహీద్ : 1, పేజీలు 37 – 39)

https://teluguislam.net